

Dosarul nr.2ra-304/21

Prima instanță - Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. : S. Lazari)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : A. Pahopol; V. Sîrbu; V. Buhnaci)

ÎN CHEIERE

24 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Boiescu Andrei, reprezentat de avocatul Trohin Lilia,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „ProCredit Bank”, Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Agro-Boiescu-Service”, Boiescu Andrei și Boiescu Alexandra privind încasarea datoriei și a cheltuielile de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2020 prin care s-a respins apelul declarat de Boiescu Andrei și s-a menținut hotărârea Judecătoria Orhei, sediul Central din 21 ianuarie 2020,

c o n s t a t ă :

La 06 noiembrie 2019, B.C. „ProCredit Bank” S.A., s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. ”Agro-Boiescu-Service”, Boiescu Andrei și Boiescu Alexandra solicitând încasarea în mod solidar a datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a reiterat că, conform contractului de credit nr. 14008324/50028298 din 30 mai 2012, modificat și completat ulterior, B.C. „ProCredit Bank” S.A. a acordat S.R.L. ”Agro-Boiescu-Service” pe un termen de 54 luni, un credit în mărime de 140 000 lei, cu scadența la data de 05 decembrie 2016.

Contractul de credit nr. 14008324/50028298 din 30 mai 2012, a fost asigurat prin constituirea contractului de fidejusiune din 30 mai 2012 încheiat cu Boiescu Andrei și contractul de fidejusiune încheiat cu Boiescu Alexandra.

Conform contractului de credit nr. 14008324/14023695 din 13 decembrie 2012, B.C. „ProCredit Bank” S.A., a acordat S.R.L. ”Agro-Boiescu-Service”, pe un termen de 36 luni, un credit în mărime de 345 000 lei, cu scadența la data de 11 decembrie 2015.

Contractul de credit nr. 14008324/14023695 din 13 decembrie 2012, a fost asigurat prin fidejusiunea din 13 decembrie 2012 încheiat cu Boiescu Andrei și

fidejusiunea încheiată cu Boiescu Alexandra.

Ulterior, conform contractului de credit nr. 14008324/50028299 din 06 aprilie 2012, B.C. „ProCredit Bank” S.A. a acordat S.R.L. ”Agro-Boiescu-Service”, pe un termen de 36 luni, un credit în mărime de 60 000 lei, cu scadența la data de 06 noiembrie 2014.

Contractul de credit nr. 14008324/50028299 din 06 aprilie 2012, a fost asigurat prin contractul de fidejusiunea din 06 aprilie 2012 încheiat cu Boiescu Andrei și contractul de fidejusiune încheiat cu Boiescu Alexandra.

Conform contractului cadru nr. FW14.13 și anexa cu numărul de evidență 14008324/50028296 din 18 martie 2014, B.C. „ProCredit Bank” S.A. a acordat S.R.L. ”AgroBoiescu-Service”, pe un termen de 33 luni, un credit în mărime de 150 000 lei, cu scadența la data de 19 decembrie 2016.

Contractul cadru nr. FW14.13 și anexa cu numărul de evidență 14008324/50028296 din 18 martie 2014, a fost asigurat prin instituirea fidejusiunii cu Boiescu Andrei și cu Boiescu Alexandra.

În baza contractului cadru nr. FW14.13 și anexa cu numărul de evidență 14008324/50028297 din 18 martie 2014, B.C. „ProCredit Bank” S.A. a acordat S.R.L. ”Agro-Boiescu-Service”, pe un termen de 33 luni, un credit în mărime de 150000 lei, cu scadența la data de 19 decembrie 2016.

Contractul cadru nr. FW14.13 și anexa cu numărul de evidență 14008324/50028297 din 18 martie 2014, a fost asigurat prin garanțiile Fidejusiune cu Boiescu Andrei, conform contractului din 18 martie 2014 și fidejusiune cu Boiescu Alexandra, conform contractului de fidejusiune din 18 martie 2014.

La situația din 13 aprilie 2018, suma datoriilor acumulate de către pârâți conform, contractului de credit nr. 14008324/50028298 din 30 mai 2012, constituie; - 208 516,09 lei, inclusiv suma de 54 111,42 lei soldul creditului rămas, 58708,29 lei dobânda neplătită aferentă creditului, 95696,38 lei penalitatea, calculată pentru perioada de 15 octombrie 2017-13 aprilie 2018.

Conform contractului de credit nr. 14008324/14023695 din 13 decembrie 2012, suma datoriei este de 111 311,49 lei, inclusiv; suma de 0 lei soldul creditului rămas, suma de 58 585 lei dobânda neplătită aferentă creditului suma de 52726,49 lei penalitatea pentru perioada de 15.10.2017-13.04.2018.

Conform contractului de credit nr. 14008324/50028299 din 06 aprilie 2012, datoria este de 14 427,90 lei inclusiv; 0 lei soldul creditului rămas, suma de 7593,62 lei dobânda neplătită aferentă creditului suma de 6834,28 lei penalitatea pentru perioada de 15.10.2017-13.04.2018.

Conform contractului cadru FW 14.13 și anexa cu numărul de evidență 14008324/50028296 din 18 martie 2014, datoria constituie 249 935,22 lei inclusiv; suma de 73 686,16 lei soldul creditului rămas, suma de 61 084,26 lei dobânda neplătită aferentă creditului suma de 115 164,80 lei penalitatea pentru perioada de 15 octombrie 2017-13 aprilie 2018.

Conform contractului cadru FW 14.13 și anexa cu numărul de evidență 14008324/50028297 din 18 martie 2014, datoria constituie 257 548,41 lei inclusiv; suma de 77 573,24 lei soldul creditului rămas, suma de 61324,17 lei dobânda neplătită aferentă creditului suma de 118651 lei penalitatea calculată conform perioadei de 15.10.2017- 13.04.2018.

Reclamantul a solicitat încasarea în mod solidar din contul S.R.L. ”Agro-Boiescu-Service”, Boiescu Andrei și Boiescu Alexandra, în beneficiul B.C. „ProCredit Bank” S.A., a datoriei acumulate conform contractelor de credit în mărime de 841 739,11 lei și cheltuieli de plata taxei de stat în mărime de 25 252,17 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Orhei, sediul Central din 21 ianuarie 2020, cererea de chemare în judecată depusă de B.C. „ProCredit Bank,, S.A. a fost admisă integral.

S-a încasat în mod solidar din contul S.R.L. ”Agro-Boiescu-Service”, Boiescu Andrei, Boiescu Alexandra în beneficiul B.C. „ProCredit Bank,, S.A. (în baza contractului de credit nr. 14008324/50028298 din 30.05.2012), datoria totală în suma de 208516,09 lei, (în baza contractului de credit nr. 14008324/14023695 din 13.12.2012), datoria totală în suma de 111311,49 lei, (în baza contractului de credit nr. 14008324/50028299 din 06.04.2012), datoria totală în suma de 14427,90 lei, (în baza contractului de credit nr. 14008324/50028296 din 18 martie 2014), datoria totală în suma de 249935,22 lei, (în baza contractului cadru nr. FW14.13 și Anexă cu numărul de evidență 14008324/50028297 din 18.03.2014), datoria totală în suma de 257548,41 lei și suma de 25 252,17 lei, cu titlu de taxă de stat.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că, executarea corespunzătoare a obligațiilor asumate de către S.R.L. ”Agro-Boiescu-Service”, conform contractelor de credit indicate, a fost asigurată prin fidejusiunea, lui Boiescu Andrei și Boiescu Alexandra, în baza Contractului de fidejusiune la contractul de credit nr. 14008324/50028298 din 30 mai 2012, în baza Contractului de fidejusiune la contractul de credit nr. 14008324/14023695 din 13 decembrie 2012, în baza Contractului de fidejusiune la contractul de credit nr. 14008324/50028299 din 06 aprilie 2012, în baza Contractului de fidejusiune la contractul cadru nr. FW14.13 și Anexa cu numărul de evidență 14008324/50028296 din 18 martie 2014, în baza Contractului de fidejusiune la contractul cadru nr. FW14.13 și Anexa cu numărul de evidență 14008324/50028297 din 18 martie 2014.

Pârâții prin semnarea contractelor de credit și a actelor adiționale au avut cunoștință de cauză despre întinderea obligației ce îi revin, perioada de plată și au fost de acord prin semnarea contractelor. Prin contractul de credit pct. 4.3 și acordurile adiționale anexate la cauză, părțile au prevăzut în mod expres dreptul creditorului de a modifica unilateral mărimea dobânzii, în dependență de fluctuațiile ratei de referință.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe la 17 februarie 2020, Boiescu Andrei, reprezentat de avocatul Trohin Lilia a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoria Orhei, sediul Central din 21 ianuarie 2020, solicitând admiterea acestuia, cu casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri privind respingerea integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2020, s-a respins apelul declarat de Boiescu Andrei, reprezentat de avocatul Trohin Lilia și s-a menținut hotărârea Judecătoria Orhei, sediul Central din 21 ianuarie 2020.

La 18 decembrie 2020, Boiescu Andrei, reprezentat de avocatul Trohin Lilia a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2020 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii

instanței de fond, și transmiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivare a invocat că, nu este de acord cu soluția instanței de apel. Atât instanța de apel cât și instanța de fond au interpretat eronat normele de drept material și au dat o apreciere greșită materialului probator.

Recurentul a indicat că, suma totală a creditelor rămase compusă din dobânzi și penalități adăugate de creditor sunt disproporțional de mari, nejustificate și ilegale în raport cu prejudiciu cauzat, ceea ce constituie clauze abuzive.

Cu referire invocarea clauzelor abuzive, pârâții nu au avut posibilitate de a le invoca, deoarece nu au cunoscut despre examinarea cauzei, cauza fiind examinată în lipsa acestora.

Examinând cauza instanța nu a ținut cont de prevederile art. 100-105 din Codul de procedură civilă.

Recurentul a reiterat că, semnătura din avizul de recepție nu îi aparține, și nu avea cum să semneze, deoarece se află peste hotarele țării împreună cu toți membrii familiei sale, iar dovadă aflării sale peste hotare este copia pașaportului.

În opinia recurentului cererea prevederile art. 432 alin. (3) lit. b) și alin. (4) din Codul de procedură civilă sunt aplicabile situației. Soluția instanțelor ierarhic inferioare sunt lipsite de fundament juridic și astfel cauza urmează a fi rejudecată de către prima instanță.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 15 octombrie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs a fost declarată la 28 decembrie 2020, respectiv, în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 25 ianuarie 2021, instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 29 ianuarie 2021, potrivit avizului de recepție (f.d. 118).

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Boiescu Andrei,

reprezentat de avocatul Trohin Lilia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Boiescu Andrei, reprezentat de avocatul Trohin Lilia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Nina Vascan

Victor Burduh